

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 341

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 17 aprilie 2006

SUMAR

	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 256 din 14 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 2 alin. (1) lit. a), l) și p) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	1-3	alin. (2) din Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale.....	7-8
Decizia nr. 258 din 14 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2005 pentru abrogarea alin. (2) al art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor	3-7	Decizia nr. 269 din 16 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată	9-10
Decizia nr. 259 din 14 martie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		1. — Hotărâre a Comisiei Centrale de Rechiziții pentru aprobarea Listei cu prețurile principalelor bunuri consumptibile rechiziționabile, necesare estimării fondurilor folosite la plata despăgubirilor acestora, valabile pe anul 2006	10-15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 256

din 14 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 2 alin. (1) lit. a), l) și p) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător

Ion Predescu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Mihaela Cîrstea — procuror
Benke Károly — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 2 alin. (1) lit. a), l) și p) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004,

excepție ridicată de Consiliul General al Municipiului București în Dosarul nr. 7.233/CA/2005 al Tribunalului București — Secția a VIII-a pentru conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că nu există nici o contradicție între dispozițiile legale criticate și textele constituționale invocate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 14 octombrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 7.233/CA/2005, **Tribunalul București — Secția a VIII-a pentru conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 2 alin. (1) lit. a), l) și p) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**, excepție ridicată de Consiliul General al Municipiului București într-un litigiu având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva unui act administrativ normativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1) și ale art. 52 alin. (1).

Autorul excepției apreciază că dispozițiile art. 52 alin. (1) din Constituție au rezervat acțiunea în contencios administrativ numai persoanei vătămate într-un drept sau interes legitim al său, iar vătămarea unui interes legitim public reprezintă o atingere adusă unei colectivități și nu unei persoane determinate. De altfel, în același sens sunt invocate și prevederile art. 21 alin. (1) din Constituție, care garantează accesul liber la justiție al oricărei persoane pentru a-și apăra drepturile, interesele și libertățile sale legitime. În consecință, se apreciază că textul de lege criticat, aplicându-se și în ipoteza vătămării unor interese legitime publice, este neconstituțional.

Tribunalul București — Secția a VIII-a pentru conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile art. 1 alin. (1) din Legea nr. 554/2004 sunt neconstituționale, încălcând prevederile art. 21 alin. (1) și ale art. 52 alin. (1) din Constituție, în măsura în care se interpretează că reclamantul este scutit de justificarea unui interes personal, direct și actual pentru promovarea acțiunii, atunci când invocă lezarea unui interes public.

Totodată, se apreciază că celelalte dispoziții legale criticate cuprind simple definiții care nu aduc atingere textelor constituționale invocate.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere se arată că intenția legiuitorului constituant a fost aceea de a nu limita exercițiul drepturilor și al libertăților fundamentale decât în condițiile art. 53 din Constituție.

Totodată, Guvernul consideră că exercitarea în colectiv a unor drepturi sau interese nu exclude faptul că dreptul sau interesul respectiv este recunoscut fiecăruia dintre membrii unei colectivități.

Guvernul apreciază că dispozițiile legale criticate asigură atât ocrotirea interesului public, cât și respectarea interesului privat al persoanei ale cărei drepturi, libertăți sau interese legitime au fost vătămate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În argumentarea acestui punct de vedere Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate nu aduc atingere textelor constituționale invocate. Totodată, în acest sens sunt indicate deciziile Curții Constituționale nr. 39 din 27 ianuarie 2005 și nr. 188 din 27 aprilie 2004.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) și ale art. 2 alin. (1) lit. a), l) și p) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, care au următorul cuprins:

— Art. 1 alin. (1): *„Orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său ori într-un interes legitim, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente, pentru anularea actului, recunoașterea dreptului pretins sau a interesului legitim și repararea pagubei ce i-a fost cauzată. Interesul legitim poate fi atât privat, cât și public.”;*

— Art. 2 alin. (1) lit. a), l), p): *„(1) În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:*

a) persoana vătămată — *orice persoană fizică sau juridică ori grup de persoane fizice, titulare ale unor drepturi subiective sau interese legitime private vătămate prin acte administrative; în sensul prezentei legi, sunt asimilate persoanei vătămate și organismele sociale care invocă vătămarea unui interes public prin actul administrativ atacat; [...]*

l) interes public — *interesul care vizează ordinea de drept și democrația constituțională, garantarea drepturilor, libertăților și îndatoririlor fundamentale ale cetățenilor, satisfacerea nevoilor comunitare, realizarea competenței autorităților publice; [...]*

p) interes legitim public — *posibilitatea de a pretinde o anumită conduită, în considerarea realizării unui drept fundamental care se exercită în colectiv ori, după caz, în considerarea apărării unui interes public.”*

Textele constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 alin. (1) privind accesul liber la justiție

și ale art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține următoarele:

În esență, autorul excepției apreciază că aplicarea textelor de lege criticate și în ipoteza vătămării unor interese legitime publice încalcă art. 21 alin. (1) și art. 52 alin. (1) din Constituție.

Curtea reține că, potrivit art. 52 alin. (1) din Constituție, pentru introducerea unei acțiuni în contencios administrativ, persoana vătămată trebuie să demonstreze încălcarea de către o autoritate publică a unui *drept al său* sau a unui *interes legitim*. Or, din interpretarea gramaticală a acestui text constituțional rezultă că se face trimitere *in terminis* numai la existența vătămării cu privire la un drept al persoanei, prin folosirea pronumelui posesiv „său”, pe când în cazul interesului legitim nu se distinge dacă acesta poate fi public sau privat. Aceasta în timp ce, potrivit art. 21 alin. (1) din Constituție, exercitarea acțiunii în justiție de către orice persoană este posibilă numai pentru apărarea „*drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime*”.

Curtea constată că dispozițiile art. 52 alin. (1) din Constituție se referă în mod expres la un drept al persoanei vătămate ca o condiție a introducerii unei acțiuni în contencios administrativ, iar în ceea ce privește interesul legitim, în concepția Constituției, acesta poate fi atât privat,

cât și public, în lipsa unei precizări exprese a textului respectiv. În acest cadru devine aplicabil principiul potrivit căruia *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus*.

Curtea reține, astfel cum aprecia și Guvernul în punctul de vedere exprimat, că dispozițiile legale referitoare la posibilitatea sesizării instanței de contencios administrativ, în condițiile prevăzute de textele supuse controlului de constituționalitate, asigură atât ocrotirea interesului public, cât și respectarea interesului privat al persoanei ale cărei drepturi, libertăți sau interese legitime au fost vătămate.

În consecință, în unele cazuri, și anume „*în considerarea realizării unui drept fundamental care se exercită în colectiv ori, după caz, în considerarea apărării unui interes public*”, așa cum prevede art. 2 alin. (1) lit. p) din Legea nr. 554/2004, persoanele fizice pot introduce acțiune în contencios administrativ pentru apărarea unui interes legitim public, mai ales când se are în vedere un act administrativ normativ. Curtea reține că aceasta este o măsură eficientă pentru a înlătura din primul moment posibil eventualele abuzuri ale administrației publice, cu atât mai mult cu cât interesul legitim public are în vedere și interesele legitime private ale unei persoane.

În cauza dedusă judecării instanța de fond este competentă să stabilească dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de lege pentru admisibilitatea acțiunii.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) și ale art. 2 alin. (1) lit. a), l) și p) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Consiliul General al Municipiului București în Dosarul nr. 7.233/CA/2005 al Tribunalului București — Secția a VIII-a pentru conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Benke Károly

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 258

din 14 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2005 pentru abrogarea alin. (2) al art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător

Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2005 pentru abrogarea alin. (2) al art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, excepție ridicată de Ion Smeeanu în Dosarul nr. 2.138/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru primul-ministru, Dragoș Condrea, director general al Direcției generale juridice, cu delegație la dosar, lipsă fiind autorul excepției, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Având cuvântul, reprezentantul primului-ministru solicită respingerea excepției, apreciind că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2005 a fost adoptată în concordanță cu prevederile art. 115 alin. (4) din Constituție. Astfel, situația extraordinară cerută de textul constituțional constă în limitările aduse prerogativelor primului-ministru, textul de lege abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2005 anulând prerogativa primului-ministru de a numi și revoca din funcție conducătorii organelor de specialitate aflate în subordinea Guvernului, ceea ce contravenea Constituției și Legii nr. 90/2001. Mai arată, pe de-o parte, că practic președintele Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații nu putea fi schimbat din funcție, iar, pe de altă parte, că și Comunitatea Europeană a recomandat uniformizarea legislației cu privire la conducătorii organelor de specialitate din subordinea Guvernului.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate, apreciind că din analiza ordonanței de urgență criticate rezultă că aceasta cuprinde doar motivul adoptării, iar nu și situația extraordinară care a determinat adoptarea ei. Astfel, Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2005 a fost adoptată cu încălcarea prevederilor art. 115 alin. (4) din Constituție, nefiind îndeplinite cerințele cumulative ale textului constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 2 noiembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 2.138/2005, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2005 pentru abrogarea alin. (2) al art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor.** Excepția a fost ridicată de Ion Smeeanu într-o cauză având ca obiect anularea deciziei primului-ministru de eliberare a sa din funcția de președinte al Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2005 a fost adoptată fără respectarea cumulativă a condițiilor prevăzute de Constituție, și anume fără a exista o situație extraordinară a cărei reglementare

nu poate fi amânată și fără ca urgența să fie motivată în cuprinsul ei. Astfel, arată că, deși în preambulul ordonanței se face o referire lipsită de conținut cu privire la „limitările existente în legătură cu exercitarea de către primul-ministru a prerogativei de conducere a Guvernului, inclusiv prin numirea și eliberarea din funcție a conducătorilor organelor centrale de specialitate“, aceasta este în realitate o justificare pur formală, întrucât, în primul rând, conducerea Guvernului, ca organ colegial, reprezintă altceva decât exercitarea prerogativelor primului-ministru referitoare la numirea și eliberarea din diverse funcții administrative, neputându-se confunda conducerea Guvernului, ca organ administrativ de sine stătător, cu regimul juridic al raporturilor dintre primul-ministru și alte organe centrale de specialitate, cum este cazul Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații. Pe de altă parte, textul preambulului ordonanței nu conține motivarea urgenței, ci doar rațiunea și utilitatea reglementării, neprevăzându-se limitările concrete din cuprinsul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 79/2002 care l-ar împiedica pe șeful Guvernului să conducă activitatea acestuia. Totodată, susține că întreruperea exercitării mandatului de 5 ani al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, ca urmare a adoptării dispozițiilor legale criticate, contravine dreptului la muncă al acestuia și denaturează statutul și rolul Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, o instituție fundamentală a statului.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și-a exprimat opinia în sensul că nu se poate susține că exercitarea de către primul-ministru a prerogativei constituționale de conducere a Guvernului, și implicit a tuturor instituțiilor publice din subordinea sa, ar fi incompatibilă cu existența unor limitări ale posibilității acestuia de a numi și elibera din funcție conducători ai organelor de specialitate subordonate Guvernului.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, așa cum rezultă din preambulul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2005, emiterea ei a fost impusă de necesitatea înlăturării limitelor existente în privința exercitării de către primul-ministru a prerogativei de conducere a Guvernului, prin instituirea posibilității de numire, dar și de revocare din funcție a conducătorilor organelor de specialitate din subordinea Guvernului și în alte cazuri decât cele prevăzute în art. 38 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002. Totodată, limitele prerogativelor primului-ministru de conducere a Guvernului, care decurg din imposibilitatea de a revoca din funcție președintele și vicepreședintele Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații în situațiile în care măsura se impune pentru remedierea unor neregularități ori disfuncționalități care nu se circumscriu prevederilor art. 38 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, justifică și urgența reglementării.

Mai arată că, anterior revizuirii Constituției, noțiunea de situație extraordinară se regăsea sub cea de caz excepțional, iar prin Decizia nr. 65/1995 Curtea a statuat că adoptarea unei ordonanțe de urgență „se poate fundamenta numai pe necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public“. Ulterior, prin Decizia nr. 134/2005 Curtea a constatat că jurisprudența sa în ceea ce privește constatarea existenței situației extraordinare rămâne valabilă și după revizuirea Constituției.

Referitor la pretinsa încălcare a art. 115 alin. (6) și a art. 41 din Constituție, Guvernul consideră că și aceste susțineri sunt neîntemeiate, întrucât după abrogarea art. 38 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 a devenit aplicabil în materie art. 15 lit. a) din Legea nr. 90/2001, potrivit căruia primul-ministru numește și eliberează din funcție conducătorii organelor de specialitate din subordinea Guvernului. Împotriva eventualelor măsuri abuzive de eliberare din funcție se poate face contestație la instanța judecătorească.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile legale criticate sunt constituționale, fiind adoptate în vederea înlăturării limitărilor existente în legătură cu exercitarea de către primul-ministru a prerogativei de conducere a Guvernului și, implicit, a activității tuturor instituțiilor publice din subordinea Guvernului, inclusiv prin numirea și eliberarea din funcție a conducătorilor organelor de specialitate subordonate Guvernului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2005 pentru abrogarea alin. (2) al art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 179 din 2 martie 2005, având următorul cuprins:

— Articol unic: *„Alineatul (2) al articolului 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 27 iunie 2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 591/2002, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.“*

Art. 38 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 457 din 27 iunie 2002, text abrogat de dispozițiile legale criticate, avea următorul cuprins: *„Președintele și vicepreședintele pot fi revocați de către primul-ministru pentru încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență sau pentru condamnare penală prin hotărâre judecătorească definitivă.“*

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 41 referitoare la dreptul la muncă și art. 115 alin. (4) și (6) privind condițiile de adoptare a ordonanțelor de urgență.

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea reține că, potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, *„Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora“.*

Referitor la acest text din Legea fundamentală, în jurisprudența sa, prin Decizia nr. 255/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, Curtea Constituțională a statuat următoarele:

„Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ:

- *existența unei situații extraordinare;*
- *reglementarea acesteia să nu poată fi amânată;*
- *urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței.*

Dincolo de caracterul tranșant al formulei utilizate de legiuitorul constituant, intenția acestuia și finalitatea urmărită, constând în restrângerea domeniului în care Guvernul se poate substitui Parlamentului, adoptând norme primare în considerarea unor rațiuni pe care el însuși este suveran să le determine, sunt evidențiate cu pregnanță de deosebirile dintre actualul text constituțional și cel anterior, fostul articol 114 alin. (4) din Constituție, în forma inițială. Potrivit aceluși text, posibilitatea Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență era condiționată exclusiv de existența unor cazuri excepționale.

Termenul «cazuri excepționale» acolo utilizat a fost înlocuit, în noua redactare, cu acela de «situații extraordinare». Mai mult, deși diferența dintre cei doi termeni, din punctul de vedere al gradului de abatere de la obișnuit sau comun căruia îi dau expresie, este evidentă, același legiuitor a simțit nevoia să o pună la adăpost de orice interpretare de natură să minimalizeze o atare diferență, prin adăugarea sintagmei „a căror reglementare nu poate fi amânată“, consacrand, astfel în terminis imperativul urgenței reglementării. În sfârșit, din rațiuni de rigoare legislativă, a instituit exigența motivării urgenței în chiar cuprinsul ordonanței adoptate în afara unei legi de abilitare.

Chiar sub imperiul reglementării constituționale anterioare în materie, Curtea, referindu-se la cazul excepțional, de care depindea legitimitatea constituțională a adoptării unei ordonanțe de urgență, a statuat că acesta este definit în raport cu „necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public“ (Decizia nr. 65/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 28 iunie 1995). Cu aceeași finalitate, a definirii cât mai precise a cazului

excepțional, Curtea a precizat că de esența acestuia este caracterul obiectiv, «în sensul că existența sa nu depinde de voința Guvernului care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență» (Decizia nr. 83/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998).

Cele statuate de Curte în această materie, sub imperiul reglementării constituționale anterioare, ca urmare a unei interpretări care transgresează litera textului constituțional, evidențiindu-i înțelesul prin prisma intenției legiuitorului constituant și a finalității urmărite, precum și prin utilizarea unor principii și constante ale dreptului, sunt cu atât mai pertinente, în prezent, dacă se are în vedere că punctul de vedere înfățișat își are suport deplin în chiar litera reglementării constituționale de referință, în actuala sa redactare.

De altfel, însuși Guvernul, în art. 2 lit. a) din Ordonanța de urgență nr. 21/2004 privind Sistemul Național de Management al Situațiilor de Urgență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 361 din 26 aprilie 2004, definește situația de urgență în termeni similari celor utilizați de Curte, și anume ca «eveniment excepțional, cu caracter nonmilitar care prin amploare și intensitate amenință viața și sănătatea populației, mediul înconjurător, valorile materiale și culturale importante, iar pentru restabilirea stării de normalitate sunt necesare adoptarea de măsuri și acțiuni urgente, alocarea de resurse suplimentare și managementul unitar al forțelor și mijloacelor implicate».

În cauza de față, textul de lege abrogat prin dispoziția care formează obiectul excepției de neconstituționalitate prevedea că președintele și vicepreședintele Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, numiți pentru o perioadă de 5 ani, pot fi revocați de către primul-ministru pentru încălcarea dispozițiilor legale privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor (dispoziții cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002) sau pentru condamnarea penală prin hotărâre judecătorească definitivă.

În preambulul ordonanței de urgență prin care se dispune abrogarea textului de lege menționat, se precizează că această măsură este luată „în vederea înlăturării limitărilor existente în legătură cu exercitarea de către primul-ministru a prerogativei de conducere a Guvernului, inclusiv prin numirea și eliberarea din funcție a conducătorilor organelor de specialitate din subordinea Guvernului, situație care justifică caracterul de urgență și excepțional”.

Mai explicit, în Nota de fundamentare a Ordonanței de urgență nr. 11/2005, care formează obiectul excepției de neconstituționalitate, se arată, cu aceeași finalitate, că „asigurarea eficienței funcționării a instituțiilor guvernamentale,

înlăturarea disfuncționalităților, aplicarea unei reforme structurale, compatibilizarea normelor și organismelor publice cu normele și instituțiile europene impun, uneori, necesitatea desemnării unor persoane noi în funcții de conducere ale organelor de specialitate din subordinea Guvernului”.

Așadar, Curtea observă că intenția legiuitorului delegat, așa cum rezultă din abrogarea dispoziției legale menționate și din motivația acestei măsuri, a fost aceea de a da posibilitatea primului-ministru să-i înlocuiască din funcție pe președintele și vicepreședintele Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații, aflați în exercitarea unui mandat de 5 ani, fără ca acestora să li se reproșeze vreo abatere de natură disciplinară sau penală.

În principiu, o asemenea măsură poate prezenta urgența cerută de art. 115 alin. (4) din Constituție, dar, pentru ca ordonanța de urgență atacată să se justifice, se impunea să existe și să fie descrise concret acele situații enumerate generic în preambulul ordonanței de urgență și în Nota sa de fundamentare (lipsa de eficiență a Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații datorată conducătorilor în funcție, disfuncțiile iremediabile sub conducerea acestora, opoziția lor la efectuarea reformei structurale a instituției etc.) și să se explice de ce aceste împrejurări constituie „situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată”.

Inexistența sau neexplicarea urgenței reglementării situațiilor extraordinare, de natură să justifice adoptarea unei măsuri de înlăturare a stabilității instituției legale, reglementată prin instituirea duratei perioadei de exercitare a unor funcții, constituie în mod evident o barieră constituțională în calea adoptării de către Guvern a unei ordonanțe de urgență în sensul arătat. A decide altfel înseamnă a goli de conținut dispozițiile art. 115 din Constituție privind delegarea legislativă și a lăsa libertate Guvernului să adopte în regim de urgență acte normative cu putere de lege, oricând și — ținând seama de împrejurarea că prin ordonanță de urgență se poate reglementa și în materii care fac obiectul legilor organice — în orice domeniu.

Întrucât în cauza de față nu rezultă împrejurări de natura celor prevăzute în art. 115 alin. (4) din Constituție, care să justifice abrogarea alin. (2) al art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002, cu consecința abilitării primului-ministru de a-i revoca din funcție pe președintele și vicepreședintele Autorității Naționale de Reglementare în Comunicații pentru motive aflate la libera sa apreciere, independente de activitatea și de culpabilitatea acestora, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 11/2005 este neconstituțională.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1–3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Admite excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 11/2005 pentru abrogarea alin. (2) al art. 38 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a

comunicațiilor, excepție ridicată de Ion Smeeanu în Dosarul nr. 2.138/2005 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 259

din 14 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 3.100/2005 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin consilier juridic, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, consilierul juridic al autorului excepției solicită admiterea acesteia. În acest sens, arată că prin textul de lege criticat a fost restrâns dreptul autorului excepției de a stabili modul de efectuare a executării silite, fapt ce a adus prejudicii acestuia. De asemenea, arată că textul criticat nu reprezintă o măsură de protecție a debitorului, contravenind dispozițiilor art. 45 și 53 din Constituție.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 decembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 3.100/2005, **Tribunalul Bihor — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale**. Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București într-o cauză ce are ca obiect soluționarea unui recurs.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 45 din Constituție, deoarece se restrânge dreptul creditorilor de a decide modul și ordinea în care își recuperează creanțele, ordinea menționată de textul de lege criticat neținând cont de interesele și voința părților. De asemenea, textul de lege criticat contravine și art. 53 din Constituție, deoarece nu există nici una dintre cauzele prevăzute de Legea fundamentală pentru care exercițiul unor drepturi sau al unor libertăți poate fi restrâns.

Tribunalul Bihor — Secția civilă arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textul de lege criticat neîngrădind sub nici un aspect accesul liber al debitorului la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea

acestora în condițiile legii, ci reprezintă o consecință a neîndeplinirii unor obligații asumate prin contract.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2) și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 529 din 19 iulie 2002, cu următorul conținut: „După pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive în favoarea sa, prin executorul judecătoresc, conform prevederilor legale în vigoare, creditorul va urmări patrimoniul debitorului, în următoarea ordine:

a) mijloace bănești, inclusiv disponibilitățile aflate în conturile bancare;

b) active financiare de orice fel;

c) produse finite, materii prime și materiale, mijloace fixe;

d) creanțe și alte valori patrimoniale aflate în circuitul civil.“

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 45 referitoare la libertatea economică și ale art. 53 alin. (1) și (2) referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că scopul Legii nr. 469/2002 este întărirea disciplinei contractuale în materie comercială, respectiv

diminuarea blocajului financiar și a pierderilor în economie, dispozițiile legii privind, pe de-o parte, conținutul contractelor comerciale, iar pe de altă parte, executarea acestora, voluntară sau silită, precum și sancțiunile pentru neexecutare. Prevederile art. 8 alin. (2) din Legea nr. 469/2002, considerate ca fiind neconstituționale, consacră ordinea în care creditorul va urmări patrimoniul debitorului după pronunțarea unei hotărâri judecătorești definitive în favoarea sa, prin intermediul executorului judecătoresc, conform prevederilor legale în vigoare. Procedura urmăririi silite, reglementată prin art. 8 din Legea nr. 469/2002, nu este decât o formă specifică a executării silite a cărei reglementare-cadru se află în legea comună civilă, fără a se încălca prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

În ceea ce privește invocarea prevederilor art. 45 din Constituție, Curtea constată că acestea prevăd o serie de elemente ale libertății economice, și anume asigurarea accesului liber al persoanei la o activitate economică și libera inițiativă. Exercițarea acestora se realizează în condițiile prevăzute de lege, statul având îndatorirea de a le reglementa, cu respectarea principiilor economiei de piață, fapt realizat și prin dispozițiile de lege criticate.

De asemenea, Curtea constată că dispozițiile de lege criticate reprezintă mijloace de protecție a debitorului față de eventualele manifestări arbitrare din partea creditorului. Între aceste mijloace de protecție a debitorului, pe lângă obligarea creditorului la obținerea unei hotărâri judecătorești definitive, se regăsește și aceea a desfășurării executării silite în condițiile legii și într-o ordine prestabilită a elementelor patrimoniale, fără ca în acest fel să se aducă vreo atingere dispozițiilor art. 45 din Constituție.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, se reține că acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale, restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, nu s-a constatat.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (2) din Legea nr. 469/2002 privind unele măsuri pentru întărirea disciplinei contractuale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. din București în Dosarul nr. 3.100/2005 al Tribunalului Bihor — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 269

din 16 martie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor

art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Mihaela Cîrstea	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Civica Group” — S.R.L. din Șcheia în Dosarul nr. 12.063/2005 al Judecătoriei Botoșani.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 6 decembrie 2005, pronunțată în Dosarul nr. 12.063/2005, **Judecătoria Botoșani a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată.** Excepția a fost ridicată de către Societatea Comercială „Civica Group” — S.R.L. din Șcheia cu prilejul soluționării cererii în anulare a unei ordonanțe privind somația de plată.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că eliminarea, prin Legea nr. 195/2004, a recursului împotriva hotărârii prin care instanța a respins cererea în anulare a unei ordonanțe privind somația de plată și introducerea, prin același act normativ, a caracterului irevocabil al unei asemenea hotărâri restrâng în mod nepermis dreptul de a exercita căile de atac.

Judecătoria Botoșani apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Deși autorul excepției de neconstituționalitate indică art. 8 din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, din motivarea acestuia se desprinde cu claritate faptul că se critică, în realitate, numai alin. (5) al acestui articol, care prevede imposibilitatea atacării hotărârii de respingere a unei cereri în anulare. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie așadar dispozițiile art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, astfel cum a fost modificat prin art. IV pct. 3 din Legea nr. 195/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 470 din 26 mai 2004, dispoziții potrivit cărora *„Hotărârea prin care a fost respinsă cererea în anulare este irevocabilă”*.

În susținerea neconstituționalității acestor texte de lege, autorul excepției invocă încălcarea dreptului de a exercita căile de atac, care este prevăzut de art. 129 din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că procedura somației de plată, reglementată prin Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, este o procedură specială în materia executării creanțelor, iar legiuitorul are dreptul exclusiv de a reglementa procedura de judecată, conform prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora *„Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege”*, evident cu condiția ca nici o normă de procedură să nu contravină vreunei dispoziții constituționale. Cu privire la dispozițiile art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001, Curtea s-a mai pronunțat, de altfel, prin Decizia nr. 447 din 26 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 5 ianuarie 2005, prilej cu care a constatat conformitatea textului în cauză cu Legea fundamentală, stabilind că specificul domeniului supus reglementării a impus adoptarea unor soluții diferite față de cele din dreptul comun. Chiar dacă cererea în anulare este o cale de atac cu fizionomie

juridică proprie, iar hotărârea de respingere a acesteia este irevocabilă, dispozițiile legale criticate sunt în deplină concordanță cu prevederile art. 129 din Constituție, potrivit cărora căile de atac se exercită „în condițiile legii“.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, argumentarea și soluția reținute în decizia de mai sus își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (5) din Ordonanța Guvernului nr. 5/2001 privind procedura somației de plată, excepție ridicată de Societatea Comercială „Civica Group“ — S.R.L. din Șcheia în Dosarul nr. 12.063/2005 al Judecătoriai Botoșani.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 martie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mădălina Ștefania Diaconu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

GUVERNUL ROMÂNIEI
OFICIUL CENTRAL DE STAT PENTRU PROBLEME SPECIALE
COMISIA CENTRALĂ DE RECHIZIȚII

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Listei cu prețurile principalelor bunuri consumptibile rechiziționabile, necesare estimării fondurilor folosite la plata despăgubirilor acestora, valabile pe anul 2006

Având în vedere dispozițiile art. 22 alin. (3) și ale art. 24 alin. (2), (3) și (5) din Legea nr. 132/1997 privind rechizițiile de bunuri și prestările de servicii în interes public, cu modificările și completările ulterioare, și cele ale Precizărilor privind stabilirea limitelor prețurilor pentru principalele bunuri consumptibile rechiziționabile, aprobate prin Hotărârea Comisiei Centrale de Rechiziții nr. 1.285/2005,

Comisia Centrală de Rechiziții adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Lista cu prețurile principalelor bunuri consumptibile rechiziționabile, necesare estimării fondurilor folosite la plata despăgubirilor acestora, valabile pe anul 2006, prevăzută în anexa*) care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Oficiul Central de Stat pentru Probleme Speciale, comisiile mixte de rechiziții și secretariatele

tehnice ale acestora vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 3. — Secretariatul tehnic permanent al Comisiei Centrale de Rechiziții va actualiza trimestrial prețurile cuprinse în listă, pe baza indicilor de prețuri stabiliți de Institutul Național de Statistică, publicați în Buletinul Statistic de Prețuri.

Art. 4. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Șeful Oficiului Central de Stat pentru Probleme Speciale,
președintele Comisiei Centrale de Rechiziții,

Adrian Mironescu

București, 29 martie 2006.

Nr. 1.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI
OFICIUL CENTRAL DE STAT
PENTRU PROBLEME SPECIALE
COMISIA CENTRALĂ DE RECHIZIȚII

LISTA
cu prețurile principalelor bunuri consumptibile rechiziționabile, necesare
estimării fondurilor folosite la plata despăgubirilor acestora, valabile pe anul
2006

Nr. Ct.	BUNURI CONSUMTIBILE RECHIZIȚIONABILE	Nr. Ct. Sortiment	COD PRODUS STATISTIC CPSA	BUNURI RECHIZIȚIONABILE				Taxa pe valoare adăugată %	Cota medie de adaos comercial în veriga comerțului cu ridicata %	Cota medie de adaos comercial în veriga comerțului cu amănuntul %
				DENUMIRE PRODUS	U/M	PREȚ PRODUCȚIE (mediu) la nivelul lunii 12/ 2005	LEI (RON)			
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	
				Carne și produse din carne						
1	Carne de porc	1	1511.13	Carne de porcine proaspătă sau refrigerată în carcasă (inclusiv grăsimi)	Kg	8,00	19	13	28	
		2	1511.14	Carne de porcine congelată în carcasă (inclusiv grăsimi)	Kg	9,50	19	13	28	
2	Carne de vită	3	1511.11	Carne de bovine proaspătă sau refrigerată, dezosată, tranșată	Kg	12,40	19	13	28	
		4	1511.12	Carne de bovine congelată tranșată și sferturi	Kg	12,90	19	13	28	

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
3	Carne de pasăre	5	1512.11	Cocoși, găini sau pui întregi, proaspeți sau refrigerați	Kg	6,85	19	13	28
		6	1512.11	Cocoși, găini sau pui tranșați în părți și organe, proaspeți sau refrigerați	kg	7,00	19	13	28
		7	1512.12	Cocoși, găini sau pui întregi congelați	kg	5,65	19	13	28
		8	1512.12	Cocoși, găini sau pui tranșați în părți și organe, congelați	Kg	7,40	19	13	28
4	Pește	9	1520.12	Pește întreg congelat	Kg	5,00	19	13	28
		10	1520.13	Pește uscat, nesărat, uscat și sărat, în saramură (excl. fileuri și pește afumat)	Kg	3,80	19	13	28
5	Cârnați	11	1513.12	Cârnați, cârnăciori uscați și produse similare din carne	Kg	8,90	19	13	28
		12	1513.12	Alte carne de porc uscată, sărată sau afumată (inclusiv specialități)	Kg	12,50	19	13	28
		13	1513.12	Alte specialități de mezeluri (salamuri, tobe, caltaboși, parizer, crenvurști, polonezi)	Kg	9,50	19	13	28
		14	1513.13	Salam de porc	Kg	8,25	19	13	28
6	Salam	15	1513.14	Salam de vară	Kg	8,90	19	13	28
		16	1513.15	Salam tip Sibiu	Kg	22,00	19	13	28
				Lapte și produse lactate					
		17	1551.40.	Brânzeturi proaspete nefermentate și caș	Kg	6,50	19	13	28
		18	1551.40.	Brânză (telemea) din lapte de vacă	Kg	6,10	19	13	28
7	Brânză	19	1551.40.	Brânză (telemea) din lapte de oate	Kg	8,30	19	13	28
		20	1551.40.	Brânzeturi topite, altele decât cele rase sau sub formă de pudră	Kg	8,80	19	13	28
		21	1551.40.	Brânză topită în formă de salam sau bloc	Kg	8,60	19	13	28
		22	1551.40.	Cașcaval (din lapte de vacă)	Kg	12,20	19	13	28
8	Cașcaval	23	1551.40.	Cașcaval (din lapte de oate)	Kg	14,00	19	13	28
9	Iaurt	24	1551.52	Lapte prins, cremă de lapte prins, iaurt și alte produse fermentate, nearomatizate, fără adaos de cacao	litru	3,35	19	13	28
		25	1551.53	Iaurt indigen (cutie plastic de 200 ml)	cutie	0,70	19	13	28
		26	1551.11	Lapte vacă, degresat (1,8%), nepasteurizat (pungă 1000ml)	litru	1,40	19	13	28
10	Lapte	27	1551.11	Lapte vacă cu grăsimi (2,5%), nepasteurizat (pungă 1000ml)	litru	1,50	19	13	28
		28	1551.20	Lapte praf cu conținut > 1,5% de materii grase	kg	9,15	19	13	28
				Legume și fructe					
11	Cartofi	29	11300	Cartofi	kg	0,90	19	13	28

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
12	Fasole	30	11210	Fasole uscată	kg	2,20	19	13	28
13	Mazăre	31	11210	Mazăre	kg	1,60	19	13	28
14	Tomate	32	11511	Tomate de câmp	kg	1,50	19	13	28
15	Varză	33	11516	Varză albă (dulce de câmp)	kg	0,70	19	13	28
		34	11711	Mere	kg	2,00	19	13	28
16	Fructe proaspete	35	11711	Prune proaspete	kg	1,05	19	13	28
		36	11811	Struguri de masă	kg	2,45	19	13	28
				Conserve					
		37	1533.14	Mazăre conservată prin sterilizare, pasteurizare	kg	2,15	19	13	28
17	Conserve de legume în apă sau bulion	38	1533.14	Fasole boabe conservată prin sterilizare, pasteurizare	kg	3,00	19	13	28
		39	1533.14	Alte legume și amestecuri de legume (excl.măncăruri) conservate prin sterilizare, pasteurizare	kg	2,60	19	13	28
18	Conserve din carne de vită	40	1513.12	Conserve din carne de vită	kg	7,90	19	13	28
		41	1513.12	Carne de vită, în suc propriu (cutie de 300gr)	cutie	3,10	19	13	28
		42	1513.12	Conserve din carne de porc	kg	8,90	19	13	28
19	Conserve din carne de porc	43	1513.12	Carne de porc, în suc propriu (cutie de 300gr)	cutie	3,35	19	13	28
		44	1520.14	Conserve de heringi	kg	8,80	19	13	28
20	Conserve din pește	45	1520.14	Conserve de macrou	kg	8,60	19	13	28
		46	1520.14	Alte conserve de pește	kg	7,80	19	13	28
		47	1533.22	Gem	kg	6,70	19	13	28
21	Gemuri	48	1533.22	Marmeladă	kg	3,00	19	13	28
		49	1533.22	Dulceață	kg	7,90	19	13	28
		50	1533.22	Magnum	kg	4,30	19	13	28
22	Pastă de roșii	51	1533.14	Pastă de tomate	kg	5,20	19	13	28
		52	1533.14	Bulion	kg	4,40	19	13	28
23	Pateu de ficat	53	1513.12	Conserve din ficat (excl. pasăre)	kg	6,40	19	13	28
				Pâine și produse de morărit					
24	Biscuiți	54	1582.13	Biscuiți fără adaos de îndulcitori	kg	3,90	19	13	28
		55	1582.13	Alte feluri de biscuiți	kg	4,50	19	13	28
25	Făină	56	1561.21	Făină albă de grâu	kg	0,85	19	13	28
		57	1561.21	Făină semialbă de grâu	kg	0,80	19	13	28
		58	1561.21	Făină neagră	kg	0,70	19	13	28
26	Mălai	59	1561.22	Mălai	kg	0,70	19	13	28

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
		60	1561.22	Mălai extra	kg	1,00	19	13	28
		61	1581.11	Pâine albă	kg	1,65	19	13	28
27	Pâine	62	1581.11	Pâine semialbă	kg	1,50	19	13	28
		63	1581.11	Pâine neagră	kg	1,65	19	13	28
28	Paste făinoase	64	1585.11	Paste făinoase alimentare, cu ouă	kg	2,95	19	13	28
		65	1585.11	Paste făinoase alimentare, fără ouă	kg	2,20	19	13	28
				Alte produse alimentare					
29	Apă minerală	66	1598.11	Ape minerale și ape gazoase	sticlă 1litru	0,60	19	13	28
30	Arome, condimente, ingrediente	67	1587.20	Miroderii (piper, boia de ardei, scoțișoară, cuișoare și altele)	kg	10,60	19	13	28
		68	1587.12	Muștar preparat	kg	2,95	19	13	28
31	Cafea	69	1586.11	Cafea prăjită și nedecofeinizată	kg	16,85	19	13	28
		70	1586.12	Înlocuitori de cafea conținând cafea (ness)	kg	25,00	19	13	28
32	Ceai	71	1586.13	Ceai în ambalaje mai mici de 3 kg.	kg	28,40	19	13	28
33	Margarină	72	1543.10	Margarină cu conținuturi de grăsimi reduse (excl. margarina lichidă)	kg	2,55	19	13	28
		73	1543.10	Margarină cu conținut de grăsimi de lapte cel puțin 80%	kg	2,80	19	13	28
34	Orez	74	1561.40	Orez glasat - preambalat	kg	1,80	19	13	28
35	Ouă	75	0125.20	Ouă	buc	0,33	19	13	28
		76	1440.10	Sare grunjoasă - vrac	kg	0,45	19	13	28
36	Sare comestibilă	77	1440.10	Sare extra, iodată (pungă de 1 000gr)	pungă	0,75	19	13	28
		78	1542.11	Ulei în amestec	litru	3,00	19	13	28
37	Ulei Comestibil	79	1542.11	Ulei de floarea soarelui, dublu rafinat	litru	3,25	19	13	28
38	Zahăr	80	1583.12	Zahăr cristal tos - vrac	kg	1,80	19	13	28
		81	1583.12	Zahăr cristal tos - preambalat	kg	2,10	19	13	28
				Produse nealimentare					
39	Cărți postale	82	2123.12	Cărți postale (ilustrate), cărți postale neilustrate și pentru corespondență	buc	0,40	19	12	24
40	Ciorapi	83	1771.10	Ciorapi pentru bărbați - lână în amestec	pereche	3,30	19	20	35
		84	1771.10	Ciorapi pentru bărbați - bbc în amestec	pereche	2,40	19	20	35
		85	1823.12	Chiloși și indispensabili pentru bărbați și băieți	buc	10,20	19	20	35
41	Chiloși	86	1823.12	Chiloși pentru bărbați , din tricot (100% bbc), cu betelie elastică	buc	4,80	19	20	35
		87	1823.30	Maieu pentru bărbați, din tricot (100% bbc)	buc	5,55	19	20	35
42	Maieu (tricot)	88	1823.30	Tricouri și maieuri pentru bărbați și băieți	buc	8,30	19	20	35

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9
43	Lenjerie de pat	89	1740.12	Lenjerie de pat	buc	37,60	19	20	35
		90	1740.12	Garnitură de pat, pentru 1 persoană, din bumbac în amestec	buc	43,15	19	20	35
44	Pătură	91	1740.11	Pături, altele decât păturile electrice, din lână sau păr fin de animale	buc	41,85	19	20	35
		92	1740.11	Pături, altele decât păturile electrice, din fire sintetice	buc	40,35	19	20	35
45	Detergent	93	2451.32	Detergenți	kg	4,05	19	12	24
		94	2451.32	Produse pentru curățat (exclusiv detergenți)	buc	3,60	19	12	24
46	Săpun de toaletă	95	2451.31	Săpun de toaletă și semitoaletă	kg	6,90	19	12	24
		96	2451.31	Săpun de toaletă - indigen (licență) (100gr.)	buc	1,35	19	12	24
47	Pastă de bărbierit (produs similar)	97	2452.19	Produse pentru ras (creme, spume, loțiuni)	buc	2,25	19	12	24
48	Pastă de dinți	98	2452.18	Pastă de dinți	buc	2,70	19	12	24
49	Periuță de dinți	99	3662.12	Perii pentru toaletă personală	buc	2,30	19	12	24

PUBLICAREA ANUNŢURILOR ÎN MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI, PARTEA A III-A

Regia Autonomă „Monitorul Oficial” vă pune la dispoziție acest material informativ pentru o mai bună cunoaștere a datelor necesare publicării anunțurilor în Partea a III-a a Monitorului Oficial al României.

Cererile care conțin toate datele necesare publicării anunțului pot fi expediate prin poștă sau pot fi depuse direct la sediul Regiei Autonome „Monitorul Oficial” - Centrul pentru relații cu publicul din București, șos. Panduri nr. 1, bl. P33, parter, sectorul 5 (cod poștal 050651).

Programul de lucru cu publicul în cadrul Centrului: luni - joi - 8,00 - 15,00; vineri - 8,00 - 13,00.

Taxa de publicare pentru anunțurile depuse direct se achită la casieria din incinta Centrului pentru relații cu publicul.

Cererile expediate prin poștă trebuie să aibă anexată chitanța poștală în original sau în copie, pentru confirmarea plății taxei de publicare. Taxa este de 12 RON, sumă ce va fi achitată în contul Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, cont menționat în caseta tehnică a oricărui monitor oficial (cont nr. RO75RNCB510100000120001, BANCA COMERCIALĂ ROMÂNĂ - S.A., Sucursala „UNIREA”, București, iar pentru persoanele juridice bugetare - cont nr. RO12TREZ7005069XXX000531, DIRECȚIA DE TREZORERIE ȘI CONTABILITATE PUBLICĂ A MUNICIPIULUI BUCUREȘTI); C.U.I. 427282, Atribut fiscal R.

Exemplarele Monitorului Oficial, Partea a III-a, se pot cumpăra de la librăria din incinta Centrului pentru relații cu publicul sau se expediază prin poștă, numai la cererea expresă a celui interesat, cu plata anticipată a ziarului (0.30 RON/exemplar).

DATELE NECESARE PUBLICĂRII ANUNŢURILOR

- I. **Permis de conducere** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; categoria permisului; numărul permisului; anul eliberării; organul emitent. Cererea trebuie să poarte viza organului de poliție emitent în original.
- II. **Certificat de înmatriculare** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului sau denumirea completă și sediul persoanei juridice; seria certificatului; numărul de înmatriculare a autovehiculului; data eliberării; organul emitent. Cererea trebuie să poarte viza organului de poliție emitent în original.
- III. **Carte de identitate auto** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului sau denumirea completă și sediul persoanei juridice; seria cărții de identitate a autovehiculului, numărul de identificare a autovehiculului, data eliberării, organul emitent. Cererea trebuie să poarte viza reprezentanței R.A.R. în original.
- IV. **Livret militar** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul livretului; data eliberării; organul emitent; pe ce nume a fost eliberat. Datele se obțin de la organul emitent.
- V. **Cartea de muncă** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; denumirea organului emitent la data eliberării actului; pe ce nume a fost eliberat. Datele se obțin de la organul emitent sau de la ultimul loc de muncă.
- VI. **Act de studii** - Numele, prenumele, inițiala tatălui și adresa completă ale solicitantului; felul, seria și numărul actului; numărul și data la care au fost înregistrate în evidențele unității de învățământ emitente; anul absolvirii; organul emitent, cu denumirea de la data eliberării. Datele se obțin de la instituția care a eliberat actul.
- VII. **Titlu de proprietate** - Numele, prenumele, inițiala tatălui și adresa completă ale solicitantului; numărul titlului; data eliberării; comisia care l-a eliberat. În cazul în care anunțul se face de către altă persoană decât titularul actului, este necesar să se precizeze în cerere în ce calitate se face anunțul și să se anexeze documentul care dovedește această calitate, în original sau copie. Obligatoriu se anexează adeverință de la comisia emitentă.
- VIII. **Certificat de revoluționar** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; data eliberării; comisia care l-a eliberat. Cererea trebuie să fie însoțită de o copie a certificatului pierdut sau de o adeverință eliberată de asociația de revoluționari, care să confirme datele menționate în cerere.
- IX. **Cartea de marinar, certificat de competență pentru personalul navigant maritim și maritim-portuar, documente de atestare pentru personalul navigant fluvial** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria; data eliberării; organul emitent.
- X. **Brevete și certificate de capacitate pentru personalul navigant maritim** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria; data eliberării; organul emitent.
- XI. **Autorizația instructorului de conducere auto independent** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; numărul; data eliberării; organul emitent.
- XII. **Brevete** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; denumirea decorației, gradul și clasa acesteia; numărul și data decretului de conferire; numele și prenumele posesorului, inițiala tatălui.
- XIII. **Act de naționalitate al navei** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului sau denumirea completă și sediul persoanei juridice (proprietar sau utilizator); felul actului; numărul și data actului; organul emitent. În cazul persoanei juridice, cererea va fi semnată de reprezentantul legal și ștampilată.
- XIV. **Permis de armă** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; organul emitent. Se anexează adeverința organului de poliție în original.
- XV. **Permis de vânatoare** - Numele, prenumele și adresa completă ale solicitantului; seria și numărul actului; data eliberării; organul emitent. Datele se obțin de la asociația de vânatoare, care a eliberat actul.
- XVI. **Formulare fiscale cu regim special, inseriate și numerotate** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria, numărul (sau de la numărul ... la numărul...), menționându-se dacă erau completate, ștampilate sau în alb și dacă se declară nule. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XVII. **Certificat de înregistrare fiscală** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul certificatului; data eliberării; organul emitent. Datele se obțin de la organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XVIII. **Licența de transport/copia conformă, certificat de transport în cont propriu/copia conformă, licența de traseu** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul; data eliberării; organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XIX. **Licența de transport rutier public în regim de taxi, licența taxi și licența de execuție pentru activitatea de dispecerat taxi** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul; data eliberării; organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XX. **Autorizația școlii de conducere auto, autorizația laboratoarelor de examinare psihologică, autorizația pentru efectuarea de operațiuni de comerț exterior cu produse strategice** - Denumirea completă și sediul solicitantului; seria și numărul; data eliberării; organul emitent. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XXI. **Ciocane silvice de marcat/ pentru control, dispozitive de marcat material lemnos** - Denumirea completă și sediul solicitantului; forma ciocanului/dispozitivului; amprenta acestuia. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XXII. **Ștampile cu stema României** - Denumirea completă și sediul solicitantului; forma ștampilei; amprenta acesteia. Se anexează la cerere modelul ștampilei decupat de pe un act mai vechi. Cererea va fi semnată de reprezentantul persoanei juridice și ștampilată.
- XXIII. **Schimbări de nume** - Cerere cu viza oficiului de stare civilă în original, copie de pe certificatul de naștere al persoanei care își schimbă numele.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 115170